

Techlash – er teknologiforelskelsen over?

Denne teksten ble først publisert på <http://einarflydal.com> den 30.11.2018

Nedenfor følger mitt innlegg på et debattmøte den 21. november 2018, arrangert av Deloitte og Munchmuseet i debattserien "The Waterfront Ideas", som skal ta opp kontroversielle eller lite belyste temaer. Temaet denne gangen var "techlash" – et moteord som betegner at vi kan stå overfor et slags "teknologisammenbrudd" fordi en del folk – få, men kanskje stadig flere? - velger bort høyteknologi av ulike årsaker, og stater forsøker å sette grenser for de store IKT-selskaperes makt. (Mer om møtet [her](#).)

Jeg har her føyd til referanser til kilder og utdypende materiale.

I 2010 begynte jeg å grave i temaet *trådløs kommunikasjon og helserisiko*. Da oppdaget jeg at tusenvis av forskningsrapporter over mange tiår fra forskningsmiljøer kloden rundt hadde påvist en flora av vesentlige helsemessige skadevirkninger. Vi snakker store studier over opptil 20 år med tusenvis av mus eller mennesker, små korte laboratoriestudier, teoretiske studier, historiske gjennomganger, og statistiske undersøkelser. Alt mulig av metoder.

Ladninger, spenninger og strøm er helt grunnleggende funksjoner i livets virkemåte og har en rekke ulike egenskaper som biologien er var for. Fordi eksponeringen er økt så kraftig på måter vi ikke er laget for å tåle, kan vi vente forstyrrelser på nær sagt alle tenkelige måter. Funnene bekrefter nettopp det, og de er signifikante:ⁱ

Menneskeskapte elektromagnetiske felt...

1. endrer signaleringen i nervesystemet
2. angriper hormon-systemer
3. skaper oksidant-overskudd som bidrar til vår tids nye og mest utbredte helseproblemer
4. angriper DNA-et i cellene på måter som fører til kreft
5. fører til økt celledød, som blant annet bidrar til lidelser i nervesystemet
6. reduserer kjønnshormoner, øker sjansen for spontanabort, og skader sædceller
7. øker kalsium-nivået i cellene, og setter dermed i gang signaler som ikke skulle vært der

Dessuten er det funnet skadevirkninger på *hjerte- og karsystemet*, virkninger som kan føre til *ulike typer demens*, og en del annet snask.

Dette skjer selv ved eksponeringer som kan være på milliondeler av de såkalte "grenseverdiene" vi har i Norge.

Lar så skadene seg avlese i praksis i helsestatistikk?

Ja, som et tynt teppe utover befolkningen, og som klynger rundt master, hos

storbrukere, og i historisk utvikling av sykdomsmønstre, f.eks. hjernekreft.ⁱⁱ Men vi merker det ikke, for det kommer gradvis, og vi er som fisken i akvariet og finner omgivelsene helt naturlige. Akutte skadevirkninger er dessuten dokumentert på celleprøver, dyr, fugler, insekter, amfibier, på planter og hunder og katter, hamstre, og blåskjell og viser at vi ikke snakker om psykiatri.ⁱⁱⁱ

Vi er altså ikke på vei mot et "smartere samfunn" med Tingens Internett og annet trådløst. Vi løper i stedet inn i en utviklingsmessig blindvei. De andre plagsomme sidene ved IKT kan vi leve med, men ikke denne.

Så begynte jeg å feie for egen dør. Jeg slo av WiFi-ruteren og har i stedet strukket kabler rundt i huset og på hytta. Jeg gjenåpnet fasttelefonen, med snortelefoner jeg kjøpte på FINN. Mobilen bruker jeg svært lite – aldri uten hodesett, på mobildata bare i nødsfall. På hjemmekontoret er strømforsyninger og ledninger flyttet bort i en krok. Etter en del prøving og feiling og utskiftninger var det slutt på sviing i ansiktet, stikking i fingrene når jeg tok i tastaturet, og hodepine - og et felt på 160 Volt per meter målt på kroppen min var også vekk.

Høres det helt sprøtt ut? Ja, det ville jeg også sagt for ti år siden. Men nå kjenner jeg så mange i samme båt, og en del av disse reaksjonene kommer med alderen.

Hvordan kunne det ha seg at jeg – og vi – ikke hadde hørt om dette tidligere?

Svaret er at vi har valgt å se en annen vei.

I 1971 advarte et ekspertpanel slik direkte til USAs president:^{iv}

I nær framtid kan *energi-forurensningen* av miljøet bli i klasse med dagens kjemiske forurensning... og ... svak, langvarig eksponering kan bli et kritisk problem for folkehelsen.

Nå er vi der, i følge mange forskere.

Men trådløsbransjen overtok tobakksindustriens metoder og advarslene blir overdøvet av krefter som – enkelt sagt – har erobret strålevernet og medias tankesett. De tre siste sjefene for USAs regulerende myndighet for trådløs kommunikasjon, FCC, har kommet rett fra trådløsbransjen. De kjøpte seg stillingene ved å gi valgkampbidrag. Deretter ga de full gass, og da følger resten av kloden etter.

De tusenvis av leger og forskere som signerer opprop, ber om stans i utbyggingen av trådløst, og vil ha strengere fareklasse, deres røster overdøves. De vi får høre, er PR-folk som stiller opp for å forsvare bransjen, og det mindretall av forskere som *ikke* finner noen skadevirkninger, og som får sine prosjekter finansiert av bransjen.^v

Hva så med Strålevernet?

Strålevernet i de fleste land er som i Norge: De mangler kapasitet og kompetanse på dette feltet og administrerer bare noen retningslinjer som bygger på en

tommelfingerregel fra 1955. Den skulle beskytte marinegaster mot å bli kokt av radar og radioantenner, og ikke mot noen av de skademekanismene som jeg nettopp listet opp. Strålevernet stoler på den forskningen som ikke finner noe, og kaller dette for "*kunnskapsstatus*". Det er hårreisende og helsefarlig amatørskap.^{vi}

Virkningene på miljøet skjer ganske raskt. I forlengelsen ser enkelte forskere konturene av *failed states*,^{vii} overveldet av helse- og miljøskader. Noen snakker om en *failed planet*.^{viii}

Derfor trengs det et *techlash*.

Einar Flydal, den 30. november 2018

Sluttnoter: se neste side.

- i Punktene her er hentet fra Martin L. Pall: 5G: Great risk for EU, U.S. and International Health! Compelling Evidence for Eight Distinct Types of Great Harm Caused by Electromagnetic Field (EMF) Exposures and the Mechanism that Causes Them, notat datert 17.5.2018 (kan lastes ned [HER](#)).
- ii Databasen Nordcan har samlet kreftdata for de nordiske landene. Den viser at kreft i hjernen og sentralnervesystemet hos norske kvinner økte med 29 prosent fra 1995 til 2015, for menn 22 prosent. I Danmark er de tilsvarende tallene 42 prosent for menn og hele 71 prosent for kvinner. Utfra annen forskning, f.eks. fra Storbritannia ([bloggpost 16/07/2018](#)), kan vi anta at dersom data hadde vært delt opp slik at vi kunne se kreftutviklingen for de delene av hjernen som er mest utsatt for kreft ved mobilbruk, ville vi sannsynligvis se at utviklingen disse stedene er langt mer dramatisk.
- iii Et utvalg forsøk og observasjoner på dyr er rapportert i Firstenberg, Arthur: Den usynlige regnbuen – Historien om eløktrisiteten og livet, Z-forlag, 2018 (lanseres 5. desember 2018, forhåndsbestilles [HER](#))
- iv utdrag fra sitat i Wright, Nicola: «Downplaying Radiation Risk», som er kapittel 24 i Walker, Martin J. (ed.): Corporate ties that bind – An Examination of Corporate Manipulation and Vested Interests in Public Health, Skyhorse Publishing, N.Y., 2017
- v for mer utførlig omtale og kilder, se Flydal, Einar: "Målerne, forskningen, grenseverdiene og strålevernet", i Advokatfirmaet Erling Grimstad AS og Einar Flydal: Smartmålerne, jussen og helsa, Z-forlag, 2018. (Utsolgt fra forlaget, men kan lastes ned gratis [HER](#)).
- vi op.cit.
- vii Se Pall 2018, i note i over.
- viii Se An Emergency Appeal to the World's Governments by Scientists, Doctors and Environmental Organizations, <https://www.5gspaceappeal.org/>